

[Albertsen.]

kratiet og SF har nedfældet, samt de afsnit af den, som hele udvalget kan tiltræde.

Lis Møller: Jeg vil gerne indlede med at sige til socialministeren, at den, der overvin-der sig selv, er større end den, der indtager en stad. Under førstebehandlingen af dette lovforslag spurgte jeg på min gruppes vegne socialministeren, om hun, da hun var i den heldige situation at have fået budgetministeren til at punge ud med 50 mill. kr., inden for sit store embedsområde virkelig følte, at det var vigtigst at anvende 50 mill. kr. til nedsættelse af forældrebetalingen i de forebyggende børneinstitutioner. Jeg sagde også, at det kunne ikke være afgørende, hvad socialdemokratiet måtte have lovet. Det afgørende for ministeren og folketinget måtte være at finde ud af, hvor 50 mill. kr. kunne gøre størst nytte. Jeg sagde, at jeg for mit eget vedkommende syntes, at pengene ville gøre større nytte inden for åndssvageforsorgen; i hjælpen til psykotiske børn, til spastisk lammede og i det hele taget til handicappede børn og unge. Jeg har i spørgsmål til ministeren ved andre lejligheder påpeget mangler inden for åndssvagefor-sorgen.

Jeg foreslog også under første behandling, at vi i socialudvalget skulle søge at finde frem til, hvor de 50 mill. kr. gjorde mest gavn i det sociale system. Jeg er glad for, at vi nåede til enighed i udvalget — ikke bare bred enighed, som hr. Albertsen sagde, men til enighed i udvalget — om at anvende pen-gene til åndssvageforsorgen.

Socialministeren har over for udvalget redegjort for, hvordan pengene tænkes anvendt, bl. a. til børnehaver, værksteder, skolehjem plus 10-20 skurvogne. Jeg forstod også, at ministeren ikke har lagt sig endeligt fast på, hvor pengene skal bruges; og derfor vil jeg spørge, om vi ikke kunne spare nogle af skurvognene og i stedet måske få et eller flere aflastningshjem.

Vi har i udvalget drøftet, om lempelsen af fripladsreglerne i for høj grad er kommet forældre, der selv har mulighed for at betale de beløb, der skal betales for et barn i en daginstitution, til gode. Dette kan nok ikke undgås; så længe den skattepligtige indtægt lægges til grund for ydelsen af friplads, men det er jo ikke blot inden for dette område,

noget sådant gør sig gældende. Det gælder for mange andre sociale ydelser, man kan bare nævne boligsikringen f. eks., så det er et problem, som bør tages op til en samlet vurdering og løsning.

Jeg forstår, at ministeren overvejer i et kommende cirkulære at give børne- og ungdomsværnet mulighed for at skønne, om der skal gives friplads. Det indrømmer jeg at jeg er noget betænkelig ved. Jeg var glad, den-gang vi ændrede ordet „kan“ yde friplads til „skal“ yde friplads, så jeg vil meget nødig gå tilbage til den gamle ordning. Jeg ser hel-lere, at vi når frem til at have forskudslig-ningen som grundlag.

Vi har også i udvalget drøftet indførelse af central registrering og visitering på kommunalt plan ved daginstitutionerne. Spørgsmålet er under overvejelse i et under-udvalg, nedsat under børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, og jeg er natu-r ligvis parat til at afvente endelig stillingta-gen, til vi har set, hvad udvalget når frem til. Men min principielle indstilling er, at en børnehaveleder er langt bedre egnet til at visitere end en kommunal embedsmand; og jeg må gå ud fra, at ministeren ikke admini-strativt indfører central pladsanvisning uden om folketinget.

I spørgsmålet om udgiftsfordelingen med hensyn til lægetilsyn og tandpleje mener jeg at vi skal blive stående ved den nugæl-dende lov. Mindretallet, hvortil også min gruppe hører, mener, at disse udgifter på længere sigt bør overtages af kommunerne på lignende måde som udgifterne til skolelæ-ge- og skoletandplejeordningen.

Det er måske også et spørgsmål, om læge-tilsynet ved børneinstitutionerne bør opret-holdes, når vi har fast helbredsundersøgelse af børn op til den skolepligtige alder. I pro-vinsen er det meget ofte familiens egen sy-gekasselæge, som er tilsynsførende læge ved børneinstitutionen. Derfor kan ordningen godt forekomme at indebære en overlap-ping. Nogle vil måske indvende, at der er børn, som aldrig kommer til helbredsunder-søgelse, men til gengæld er det heller ikke alle børn, som bliver undersøgt af institutio-nens læge, al den stund ikke alle børn er i en forebyggende børneinstitution.

Sluttelig vil jeg gerne udtrykke en stærk beklagelse af, at socialstyrelsen har foregre-bet begivenhedernes gang ved at udsende